

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2012 r.,
sprawy T. W.

skazany z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 12 k.k.

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 24 lutego 2012 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego z dnia 19 września 2011 r., ,

oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego T. W.

UZASADNIENIE

W kasacji podniesiono zarzut rażącego naruszenia prawa materialnego, to jest art. 60 § 3 k.k., poprzez jego niezastosowanie w zakresie czynów przypisanych oskarżonemu, w sytuacji, gdy spełnione zostały wszystkie przesłanki określone w tym przepisie, albowiem oskarżony już na etapie postępowania przygotowawczego podczas składania wyjaśnień przed organem powołanym do ścigania przestępstw, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, ujawnił wszystkie dostępne i znane mu informacje dotyczące wszystkich osób współdziałających z nim w popełnieniu przestępstw oraz istotne okoliczności jego popełnienia, przy czym okoliczności tych nie dozował, jak też nie taił lub fałszował swojej roli w zdarzeniu, które to naruszenie miało wpływ na treść orzeczenia w zakresie wymiaru kary.

W pisemnej odpowiedzi na kasację oskarżyciel publiczny wniósł o oddalenie jej jako oczywiście bezzasadnej (por. pisemna odpowiedź na kasację z dnia 31 maja 2012 r., k. 10 – 12 v akt Sądu Najwyższego).

Sąd Najwyższy zważył co następuje,

Kasacja jest, jak trafnie podniósł Prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację, oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 533 § 3 k.p.k.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, zasadnie przyjął, że wprawdzie T. W. przyznał się w postępowaniu przygotowawczym do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 12 k.k., nie jest to jednak równoznaczne z ujawnieniem informacji dotyczących osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz istotnych okoliczności jego popełnienia w rozumieniu art. 60 § 3 k.p.k., gdyż złożone przez niego wyjaśnienia nie były na tyle precyzyjne aby pozwoliły organom ścigania ustalić, poza R. K., inne osoby uczestniczące w popełnieniu tego przestępstwa.

Sąd Najwyższy podziela to stanowisko. Dodatkowo tylko należy dodać, że postawa przyznającego się do winy T. W. została wzięta pod uwagę przez Sąd Rejonowy, jako okoliczność łagodząca przy wymiarze kary (por. s. 9 uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego).

Przedstawione wyżej względy zdecydowały, że Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k. orzekł jak w postanowieniu.